

Az előfizetés ára:

1883. januártól egész évre . 8 frt.
fél évre . . . 4 frt.
" " negyedévre . 2 frt.

A hirdetések ára:

Négy hasábos petit sor
1-szer 6 kr
2-szer 5 kr
3-szor 4 kr
Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr
Nyilttérben egy sor 10 kr.

PÉCS

Politikai és vegyes tartalmu lap.

Megjelen hetenkint kétszer:
szerdán és szombaton.

Szerkesztés: Mária-utca 1. sz.
Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Egyes szám 10 kr.
Kapható a kiadóhivatalban, Valentin Károly könyvkereskedésében, Traub B. és társánál, Böhm M. könyvkötőnél Király-utca-

Rózsa és dal.

Kettő tartja elfoglalva ezidőszent Pécsét a közfigyelmet, a rózsza kiállítás és a dalárok zürichi kirándulása. A serény munka és készülődés zaja, mely nálunk lépten nyomon felhangzik, visszhangra is talált már, budapesti és külföldi lapok költögetik a nagy olvasóközönség érdeklődését egy kis magyar város iránt, mely nem csak szénnel, nektártermő talajjal s olyan javakkal bír, melyeket a Teremtő a maga jóvoltából bőségesen adott, mielőtt még e város létezett volna, hanem bír olyan lakossággal, mely szereti és műveli a szépet, egyik a kertben, másik dalban. Ez már a lakosság érdeme.

Rózsa kiállítás és zürichi ut ugyanegy alapon álló két vállalkozás. Szeretjük és műveljük a szépet s haladásunkat bemutatjuk. A különbség csak abban áll, hogy az egyiknél idegenek jönnek hozzánk s nézik itt nálunk a munka eredményét, a másiknál pedig mi magunk megyünk a külföld elé, s ott rendezünk számára egy-egy kiállítást szép magyar dalokból. És ez jól van így. Az idegenek idejövetele, s a mi kimenetelünk így egészíti ki egymást, és fog teremni számunkra jó gyümölcsöket, a közművelődésnek emelkedését, s a lélek nemesedését.

Korunkban, melyet anyagiasságról

nem ok nélkül vádolnak, jól esik látnunk az ideál iránti lelkesedést, nyilvánuljon az még oly szerény alakban is, egy rózsában, vagy egy dalban. Jaj az olyan népek, melyre az, ami szép, nem bír hatással. Minél inkább lépnek korunkban előtérbe mindenütt az anyagi érdekek, minél inkább válik az élet egy szakadatlan munka, iparkodás és számítás nem szűnő láncolatává, annál feltékenyebb örködéssel kell ápolnunk minden ideált, mit az élet kérérlhetlen realismusa még szét nem fújt. Ideál és a szép tisztelete nélkül sivár, vizsgátalan pusztává tarlódik az élet, s ha ma nap íjeshetőbb arányokat ölt az életuntság, mint valaha, nem rejlik-e e szomorú jelenségnek egyik oka abban is, hogy a mai „józan“ kornak nincsenek ideáljai, művelődése roppant arányokat ölt ugyan, de egyoldalú, örömet pedig nem a valódi szépek örök, kimeríthetetlen s a legszegényebbnek is nyitva álló forrásaiból, hanem azon posványokból meríti, melyek, valamint a legégszégesebb élő viznek, ugy a civilizációnak folyása mellett is feltalálhatók. Ezen szomorú látvány birtára egy század előtt egy francia bölcslet, hogy elkeseredésében az emberiség minden baját a művelődésnek róva fel, felkiáltott: „Ember, maradjatok barbárok, térjétek vissza a nyers hal evéshez, ugy nyugodtabban fogtok élni, talán jobban is, és mindenesetre

boldogabban.“ A francia nemzet pedig Rousseau-nak a Pantheon templomában adott diésőséges nyugvó helyet, koporsóján egy égő fákylát tartó kézzel jelezve azon világosságot, melyet a „genuai polgártárs“ a világ számára gyújtott, és sirjára írta „Itt nyugszik a természet és az igazság embere.“

Franciaország bár mennyire ünnepelte is bölcsét, se barbár nem lett, se nyers hal evésre nem adta magát, s ha ünnevelt, nem a bölcs tulzásait, de azon nagy igazságot ünnepelte, mely a szertelen tulzás fenekén megmarad, hogy foglalkozunk sokkal többet, mint eddig a természettel, s ott a szépség, nagyszerűség és bölcsesség olyan bámulatos világa nyílik meg előttünk, a melyben örömet és vizsgátalást, tevékenységet és tudást, eszményt és lelkesedést kimeríthetetlen forrásokban találunk.

Egy rózsza, egy dal, hat almasabb művelője és nemesítője az embereknek, mint talán sokan gondolnak.

Egy saját tenyésztési szép rózsza oly bizonyítvány, mely hallgatása mellett is ékesen szól tenyésztője erényeiről. Mennyi gond, figyelem, türelem, gyöngéd ápolgatás és értelmes megfigyelés szüksége ahoz, hogy egy kopár helyen rózsákat fakaszunk és ha sikerült, minő édes megelégedés, mennyi szépség és kellem jutalmazza az

A „Pécs” tárczája.

Az öreg professor tréfája.

Rajz.
Írta: Orion.
(Vége.)

„Ez lehetetlen tanár ur! kiáltott föl most a három egyszerű; „Vöröskő már a magasabb kárpátokom fekszik, éghajlata sokkal zordonabb, mint e vidéké, hogy lehetne az, hogy a meleg és televény talajt igénylő cédrus ott megéljen?! . . .“

„Már pedig ha hiszitek, ha nem, ez ugy van“ mondá az öreg ur határozottan.— „A fő erdész birtokában levő három Criptomera fő ékességét képezi e vidéknek; hozzá még ama kiváló előnnyel is bír, hogy nem sinli meg az átültetést s gondos kezek ápolása mellett bár hol is könnyen meghonosul. Ha azonban állításom anynyira bihetetlennek látszik, ám győződjétek meg valódiságáról magatok; Vöröskő ide csak egy séta; Vadas Bertalan, a főerdész, pedig barátságos és vendégszerető ember, kivel én legbizalmasabb lábon állok, ránduljunk át hozzá holnap közösen.“

Az öreg professor ajánlatát közelkedéssel fogadták mindhármán s még az est folyamában elhatározták, hogy átrándulnak Vöröskőre s megnézik a Flóra világ

eme gyöngyeit, melyeknek létezése ezen magas északon, csakugyan esodával határos dolognak tünt fel előttük.

A különben is rövid nyári est észrevétlenül röppent tova. A három fiatal gazda az öreg ur gyóntatása alatt hűsésesen elmondott mindent: mint élnek munka és szorgalom közt hivatásuknak. Mind hármuk köre, élete, háztartása egyforma volt; egyforma elbeszélésiük befejeztével azon vallo-más is, hogy bár mindenben bővelkednek s elégedettek is, de a teljes boldogsághoz még hiányzik valami . . . ; s ezt mindaddig egyikök sem bírta feltalálni!

Az öreg professor mosolyogva hallgatta őket végig; vidám, jó kedvű volt egész este s váltig diésérgette ajándékaikat, egyre hangsúlyozva, hogy bár hát mivel is viszonzhatná szeretetteljes szívességüket, még pedig olyannal, a miről mindenkor kedves emlékeznének vissza szegény vidékükre?! Az élénk társalgás alatt össze hordva mul-tat jelent, alig birtak egymástól néhány órai nyugalomra megválni, s már kora nap-keltével ismét talpon voltak mindannyian. A mint a reggelt a lombos arnyas kertben elköltötték, az öreg urat közre fogva, eleven beszélgetés között utra keltek. Utjuk tátongó meredélyek fölött, óriási sziklák, itt ott elszórt havasi rétek, s buja füvű legelők között — a vadonnak kellő közepébe vezette őket. Mohos Gerő, kinek keblében némi poé-

tai hajlamok szunnyadtak, el volt ragadtatva a vadregényes tájék beszédes költészete által; azonban két praktikusabb gondolkodásu barátja, mindenben a hasznokra fektette a fősulyt, a hóval borított hegyek helyett jobb szeretett volna kalász tengerrel hintett buza földeket látni, — de így nem győzött a természetlen vidék szegénysége felett eléggé sajnálkozni.

„No ha már a vidékkel épenséggel nem bírtok kibékülni“, mondá az öreg Orlay Domokos, midőn a főerdész laka, egy vörös téglából épült, sudár jegenyék és koronás bikkék között álló házhöz értek, „remélem, hogy legalább öreg barátom cédrusai még is csak megnyerik tetszetekeket.“

S ezzel megnyitva a kaput, rejtélyes mosollyal haladt előre, míg a három fiatal, kíváncsian kereső tekintettel követte végig a kerten.

A kis kert ép oly gonddal ápolott volt itt is, miként az öreg tanárnál; habár csak edényekbe ültetve, bőven diszlett oly növényekkel, melyek a hidegebb északon méltó feltünést keltek. Ott terjeszté szép hajlékony „a vérvirágu jádása“ az „örökzöld tuja piramidális“ a dús virágu „Erica vulgáris“ — de Mohos Gerő szép nyulánk „Criptomeriájának“ nem volt nyoma sem.

A mint a kerte néző ház ajtajához értek, az ott nyújtózó kopók hírtelen lábra kapva, hangos esaholással foglaltak

embert és mennyi örömmel gazdagítunk mindenkit, ki virágunkra csak rá is tekint. És a dal. Hogy férközik be lelkünk legmélyebb mélyébe, oda, hova már szavak se ki se be nem juthatnak s kifejezhetlenül, de annál igazabban honol az érzélem. A beszélni még nem is tudó kised gögicselésétől a tüzes csatadagig, a játssi enyelgésü népdaltól a megrendítő „deprofundis”-ig minő végtelenül gazdag változatokban fejezi az ki az emberi lélek minden indulatát. Mennyi örömet ad annak, ki énekl, mennyit annak, ki hallgatja.

Igen, az élet nem örömtelen, s ha annak látjuk, nem az élet, de mi vagyunk okai, mert örömeinket ott erőszakoljuk, hol ilyenek számunkra nem teremhetnek, s aztán botorul vetjük meg az életet, ha bogácsunk a maga természete szerint meghozza tüskéit. Mennyi kicsinyeskedés, gög, irigység, szenvedés, érzélgőség és tulajdonított igény árán erőszakoljuk boldogulásunkat s tesszük ezáltal pokollá magunk és másoknak életét. Pedig vannak örömek, létezik a szépnek egy minden ember által élvezhető tiszta és kimeríthetlen forrása s ez a természet és a természetesség, mely mindig tud örülni anélkül, hogy másnak fájdalmat okozna, sőt öröme csodálatosképen nőttön nő, minél többekkel osztózik.

Szép rózsá, összhangzó szép dal, a természet örök szépjének most előttünk viruló hajtásai, üdvözlünk benneteket! Gyöngye esz-közzel nagy a ti hatalmatok, s hatalmatok erejének örömmel hódol minden ember rang és nyelvkülönbség nélkül. Idegeneket hoz-zánk, minket idegenek közé visztek, s kik azelőtt talán soha egymást nem láttuk, egyesülünk a szépnek érzésében. Ti lelket nemesítitek, izlést fejlesztitek, erkölcsöket szelidítitek, embereket testvérekké tesztek. Rózsá és dal, üdvözlünk benneteket!

25340 sz. II. Magyar királyi helügyminiszter. Körrrendelet. Több ízben tapasztaltatótt már, hogy a hatóságoktól magán felekhez

intézett, de ezek által el nem fogadott hivatalos leveleknek kényszer uton való kézbesítése eszközését a községi előjárások megtagadták. Ennélfogva a közmunka és közlekedési minster úrral egyetértőleg, az 1877. évi márczius 22-én 4924 sz. alatt, az adófelügyelőktől magán felekhez érkező, de azok által el nem fogadott hivatalos leveleknek a községi előjárások utján kényszer uton leendő kézbesítése tárgyában kibocsátott körrrendeletet (Magyarországi rendeletek tára 1877. évi folyam 111. lapszám 51. sz. rendelet) ezennel valamennyi hazai portómentes hatóságától magánfelekhez intézett, de azok által el nem fogadott hivatalos levelekre az abban közlött módozatok mellett, kiterjesztvén — felhívom a törvényhatóságot, hogy az ily levelek kézbesítésénél az ott megjelölt irányban követendő eljárás életbe léptetése ezéjlából saját hatáskörében a szükséges intézkedéseket azonnal tegye meg. Budapesten, 1886. évi május hó 24-én. Tisza s. k.

Az élelmi czikkek megvizsgálásához.

Hogy az élelmi szerek, s ez idő szerint — mint e lapok hasábjain közölve volt — a pécsi árubeli ezet megvizsgálásának hivatalból eszközölt elrendelése nem volt fölösleges intézkedés, sőt nagyon időszerű és szükséges, azt az itt közlendő magán uton végrehajtott ezet vizsgálatok eredménye eléggé igazolja.

Folyó év május havában különböző városrészekből kisebb nagyobb kereskedésekből szerzett 20 ezetmustra vizsgálatván meg, azok, a legfontosabb alkotó részekre nézve e helyen csak általánosságban adható minőségi és mennyiségi viszonyokat tünteték fel. A vizsgált ezetfajok, — eltekintve azok fizikai sajátságainak méltatásától. — közép értékben 4.16 szul % ezetsavat tartalmaznak; következőképpen egy liter ezetben 41.6 gramm ezetsav foglaltatik. Egy liter ezetnek középértéke pedig egész számmal kifejezve a bevasárlás szerint 13 kr. De hogy mily nagy az árak szabálytalansága, az meglátszik, az árkülönbségekből, mert míg az egyik ezetfaj egy literében 60 gramm ezetsav 10 krajczárral fizetettik, addig a másikban csak 20 gramm ezetsav 10—15 krajczáért adatik el. Ez csak 200—250% árkülönbség.

Ezen üzleti érdekeknél sokkal fontosabb

sabb tények is merültek fel a vizsgálat folyamán. Kiderült ugyanis, hogy a 20. ezetmustra közül 6. ezetben szabad kénssav — vitriol olaj — van jelen. A kénssav, mint eléggé ismeretes, igen erős ásvánssav, mely az organismusra kártékonyan hat. A szabad kénssav százalékok a 6. ezetfajban következők: 0.2397, 0.0782, 0.2145, 0.1180, 0.2070, 0.3100. Ezen mennyiségek ugyan látszólag nem nagyok, de ha összehasonlítottatnak az illető ezetfajok ezetsav-mennyiségével, az fog kiderülni, hogy a savmennyiségeknek 4, 2.7, 3.6, 1.9, 8.6, 16.14 százaléka tulajdonképen szabad kénssav.

Midőn ezetünk ilyenmü hamisítása, helyesebben megmérgezése ezen közlemény által köztudomásra jut, feltehető, hogy az érdekelt kereskedők, sőt a közönség is tudni óhajta, vajjon melyik kereskedésből vették a kénssavas ezetmustrát. Ezt megtudhatja mindenki, csak tegye meg ezetjével a következő egyszerű kísérletet: Egy evőkanálnyi vízben oldjon fel egy mogyoro nagyságu fehér csukrot, ezen oldatot öntse egy thea- vagy kávészésze tálcájára, vagy egy kis fehér tányérra, forgassa a tálcát úgy, hogy belseje, de főleg feneke, a csukor oldat által mindenütt megnedvesítettessék, a fölösleges oldatot pedig öntse el. Az így elkészített tálcát tegye oly fákérra, melyben épen víz forr, hagyja rajta mindaddig, míg a csukros fenék egészen megszáradt. Már most tegyen a vizsgálandó ezetből egy igen kis esőpetet a csukros fölületre, s várja meg, míg a folyton forralt víz gőzének melege által ez is egészen megszáradt vagyis elpárolgott. Ha szabad kénssav volt az ezetben, úgy a esőp által hátrahagyott folt fekete lesz, ha azonban kénssav mentes, úgy csak sárgás vagy igen világos barna foltot fog az ezetes esőp hátra hagyni.

Légenyssav, sósav és oxalsav, valamint ártalmas fémök a vizsgált ezetfajokban nem voltak kimutathatók.

Ezen eredményekből következtetve, ezetünk 30 százaléka hamisított, és reményleni lehet, hogy a hivatalos uton foganatosított vizsgálat megejtése után azon lelkiismeretlen üzerek, kik ily módon a közönségnek nemcsak erszényét, hanem egészségét is megtámadják, méltó jutalmukat élvezendik. S.

az érkezőkkel szemben állást. A támadt neszre, az ágos-bogas szarvas agancs alatt megjelent Vadas Bertalan vállas erőteljes alakja; háta mögött pedig a vendégek esodás váratlan meglepetésére — három, szebbnél szebb leányfő bukkant föl egymás után. A főerdész egy „Isten hozottal” szívélyesen rázta meg az öreg professor kezét. „Ime kedves barátom” — mondá ez, annak, s a kertbe lépő nővéreknek tanítványait bemutatva — „botanikusokat hozok, kik vidékünk flóra ritkaságait jöttek tanulmányozni.”

A viszont bemutatásnál, midőn a főerdész leányai nevét elsorolá, az öreg ur torzomborz bajusza körül még erőteljesebb alakot öltött az rejtélyes mosoly, mint mikor beléptek s a fiatalokra tekintve, kedélyesen ismétlé: „Kriptó, Méria és Niké — vagyis „Criptomeria japonika”: Rejtike, Sorsika, Győzike!”

A három fiatal ember ajkán meghökéskent a kitérő mosoly, az öreg ur ezen görög nevek fordítására-e, szójátékára-e, de úgy érezték, mintha valamely benső szózat azt sugalta volna nekik, hogy sorsuk most forduló ponton áll, s fölötté el van vetve a koczka.

E pillanatnyi lelki zavar után azonban nagy éleveséggel találták föl magukat helyzetükben, s mire a lányok oldalán az előre sietett s a terebélyes bikk által letelepedett két öreghez értek, már mindenikök

nagy érzé magát — mintha a háznak bizalmas ismerősei lettek volna.

Criptó, Méria és Niké csakugyan kedves, bájos alak volt mind a három. Mohos Gerő szemei az első tekintetre Criptó-Rejtikére estek; sugár magas termete, egyszerű fonadékba feltűzött fenyves fekete haja, ábrándosan tekintő barna szemei — mindjárt az alapbenyomásnál rabal éjték szívét. Méria Sorsika, egy nefelejtis szemü silphid termetü leánya — ellenállhatlan hatást gyakorolt a marciális Badnai Zsigára; míg az eleven Tardi Béla, mintha az egészen magától értetődőnek, a kedves, deli Niké-Győzikehez csatlakozott, ki viruló arezával, mosolygó piros ajkaival fakadó rózsabimbóhoz hasonlított.

A fiatalok a százados bikket körülfont padokon az öreg urak mellé telepedtek. A három ifjunak lelkülete esodásan megváltozott e röpké idő alatt!

Az öreg professor a mohos fának dölve szemhunyoritva hallgatta tanítványai társalgását, mint magasztalják egyszerre a balzsamos levégt, az égre nyuló fenséges havasokat; mint ritkítják a kertben minden bokroccka párját — egészen feledve a gyönyörű czédrust, melyet az öregnek magukkal hoztak.

S mint az már lenni szokott, a fiatal minden kedves benyomásra élénken felel szíveknél, a három tanítvány, mire az est

csendesen leereszté szürke takaróját a felnyuló bérezek harmatos fejére, lekötve, elbágyolva a Criptomériák ritkasága, páratlan-sága által — félre vonva az öreg professort: bünbánólag vallotta be, hogy itéletik e vidékről elhamarkodott volt, s felkérték a derült lelkü öregot, legyen szószólójuk, és kérje meg számukra a kedves „Criptomériáknak” kezét, s egészítse ki általuk boldogságukat!

Az öreg professor tanítványai em nyilatkozatára korántsem volt meglepetve; s mint a kinek trétája, ötlete jól sikerült — míg a fiatalok feltalált ideáljaikkal a kert fái alatt sétálgatva tova tüntek, a főerdészhez fordult: „Látod barátom — mondá kedélyes mosolylyal, rövid szavakkal megkérve tanítványai számára leányai kezét, „te is csakugy térsz majd meg, mint eme fiúk, a kinek egyébként kevés jóralvóbb fiatal ismerek, s kik méltó rá, hogy völd legyenek; te is mindig zugolóllal e vidék mostohasága ellen, a hová, mint mondád, a fecske is csak elvélve téved: mintha bizony titkon attól tartottál volna, hogy ezéért nem tűzve, leányaid itt hervadnak el a havasok között, holott én mindig biztattalak: hogy a „leggyűsebb vadász sem tudhatja, melyik bokorból agrik a a nyul!”, azért öreg barátom adjad áldásodat eme három boldogan sétáló párra, legyenek teljesen boldogok, hadd emlékezzenek az ifjak kegyelettel — gazdag otthonukban szegény vidékünkre!”

A „Pécsi dalárda“ külföldi utja.

Örvendetes jelenség, hogy a fővárosi sajtó a legrokonszenvesebben hangon nyilatkozik a „Pécsi Dalárda“ külföldi útjáról s mind kivétel nélkül kifejezést ad abbeli hitének, hogy a dalárda dicsőségét arat a haza határain túl is. A fővárosra s annak sajtójára hangzik ugyan fel néha s nem is alaptalanul — az a panasz, hogy kislekciók a provinciális társadalom mozgalmai iránt; vagy lenézik, vagy tudomást se vesznek róla. Hála Istennek, Pécs nem részeseül abban a mostoha elbánásban soha, tapasztaljuk ezt általában, a fővárosi sajtó mindig éber figyelemmel kíséri városunkat, most pedig a dalárda akciója folytán, minden szem ide irányul. Legmelegebb barátja az ügynek a „Budapesti Hírlap“, amely legelső pendentje meg az eszmét, hogy visszajövet adjon a dalárda a Margitszigeten egy hangversenyt az irói nyugdíjintézet javára, mely kitűnő és valóban nemis eszmét a dalárda azonnal magáévá tette, ez értelemben felajánlotta szolgálatait az írók és művészek társaságának.

Mintán többfelé, még igen komoly helyeken is, mint pl. egyetemi gyűléseken, tévedés forog fenn részint arra nézve, hogy a „Pécsi Dalárda“ és „Zenegyület“, mint testület terhelni meg magát új és igen tetemes adóssággal, részint pedig arra nézve, hogy a dalárda pénzkeresetet tart szem előtt, melyet bőségesnek remél stb. felvilágosításul, illetékes helyen nyert információt alapján tudhatjuk, hogy a „Pécsi Dalárda“ és „Zenegyületnek“ csak anyai köze van a dolgozók, hogy jóváhagyólag tudomást vegyen a mozgalomról, ami már a június 5-ki választmányi ülésen meg is történt és pedig a jelenvoltak lelkes helyeslése közt; de egyébként, főleg pedig vagyoniilag, az egyet legtávolabbról sines érdekelve, az utazók mindegyike saját költségén megy, az utazási alap előlegezi ugyan mindenkinek a szükséges összeget, de a maga részét mindenki megtéríteni köteles. A másik téves felfogást illetőleg pedig a dalárda minden megkeresvényében, melyeket eddig már írt és ezután irni fog, hangsúlyozza azt, hogy a dalárdától távol áll mindenemű, pénzkeresetre irányulható törekvés, sőt mindenütt, ahol utójában hangversenyezni fog, valamely odaváló jótékony észlra ajánlja fel a jövedelmet tetemes részben, részben pedig saját készíadásai fedezésére fordítja a körülményekhez képest.

Epen arra nézve, hogy ily önzetlenül készül az utra a dalárda, közölte a végrehajtó-bizottság a tagok neveit minden megkeresvénye mellett, akiknek társadalmi állása kizárja a „házalást“ s biztosítottok nyujt a vállalat tisztán művészi intencióért. A névsor ez: Angyal Pál kir. alügyész, baross Kálmán megyei jegyző, Blum Gyula kir. főmérnök, Dr. Bors Emil jogtanár, Buzagits Mihály iparos, Czigliányi Béla kir. törvényszéki bíró, Czury József zenetanár, Dória Károly székesegyházi karénekes, Egerszeghy Kálmán pénzügyi tisztviselő, Egerszeghy Mihály vasuti tisztviselő, Eötvös Gusztáv kir. adóhivatali tisztviselő, Fekete Mihály ügyvéd, pécsvárosi tisztí ügyész, Hoffer Károly székesegyházi karénekes, Hillebrand Ferencz iparos, Herczenberger József tornamester, Hafner Vilmos néptanító Hencz János néptanító, Jilly Alajos árvaszéki ülnök, Katies Ignác kir. ügyészségi tisztviselő, Kosztolányi Lajos néptanító, Kozster Károly néptanító, Dr. Kosutány Ignác jogtanár, Dr. Lukács Adolf jogtanár, Mihálovics Antal néptanító, Moor Rafael ír. kántor, Reberics Imre néptanító, Repich Vince néptanító, Szigrist József gyermek óvoda igazgató, Szigrist Lajos pénztárnok, Simacek Alajos zenetanító, Szucsics Károly ügyvéd, Visy Pál, kir. törvényszéki jegyző, karmester Wachauer Károly székesegyházi helyettes karnagy, Wieser József néptanító, Wollner Ignác ügyvédjelölt.

Hangok szerint van hat első tenor, hét második tenor, kilencz első bassus, kilencz második bassus.

Az utítverv következő: Pécsről Grätzba, Ausseeba, Ischle, Szalzburgba, Münchenbe, Lindauba, innen rövid tartózkodás után Constanzba (hajón), Rajnaeséshez, Schloss-Laufenig, Zürichbe, Rigi-Culmra, Luzernbe, Stuttgartba, Nürnbergbe, Regensburgba, Linzbe, Bécsbe, Budapestre, Pécsre.

Legujjabban ez a terv már is változást fog szenvedni, — a mint ez még a dolog természete szerint gyakran elő fog fordulni — mert Nagy-Kanizsáról egyre érkeznek a tudósítások, hogy egy hangversenyt az ottani közönség általános pártolásban részeseitene. A dalárda tehát — mint értesülünk — Nagy-Kanizsán tart első állomást.

H i r e k.

Halálozás. A következő gyászjelentést tettik: Németh József ügyvéd, pécsvárosi tisztí-gyámügyész fájdalmas szívvel jelenti szeretett kedves nejének Lazányi Nimának folyó évi június 9-én éjjeli 11^{1/2} óraker, hosszas betegség és a haldoklók szentségének ájtatos felvétele után élete 34-ik és boldog házasságuk 15-ik évében, szívbajban történt elhunytát. A kedves halottnak tetemei f. hó 11-én délután 5 óraker fognak apáczka-utca 6. sz. házban beszenteltetni és a budai külvárosi közsirkertben örök nyugalomra tétetni; a gyászistenmítisztelet pedig ugyan e hó 12-ikkal 8 óraker fog a belvárosi plebánia-templomban a mindenhatónak bemutatni. Pécsen, 1883. évi június hó 10-én. Aldás és béke hamvaira!

Nagy érdeklődést tanusit a rózsakiállítás iránt az a körülmény, hogy számos vidéki, sőt Somogy-Tolnamegyéből, Slavóniából is sok látogató van bejelentve itteni vendéglökhöz és jó barátoknál s ismerősöknél. Szemre kedvesebb kiállítás egyébiránt alig képzelhető, mint ez lesz.

Hangversenyt és táncestetélyt rendez a „Pécsi Dalárda“ a rózsakiállítás alkalmából, vasárnap június 17-én. A nemzeti casino, e minden szép és nemes iránt élénken érdeklődő testület, készségesen átengedte a hangversenyre összes nyári helyiségeit, s így a kiállítás a legméltóbb módon fejeztetik be a közönség által. A műsor ez: 1. Wallace „Maritana“ nyitány, előadja a városi zenekar. 2. Huber K. „Édes lánykám“, előadja a „Pécsi Dalárda.“ 3. Wachauer K. „A kertész dala“ vegyes kar, előadja a női énekar és a „Pécsi Dalárda.“ 4. Dürner „Viharban“ előadja a „Pécsi Dalárda.“ 5. Mendelssohn „Ruy Blas“ nyitány, előadja a városi zenekar. 6. Herbeck J. „Miért ez öröm?“ vegyes kar, előadja a női énekar és a „Pécsi Dalárda.“ 7. Huber K. „Olyan a te dalod“ előadja a „Pécsi Dalárda.“ Ezután tánc következik. Az estély kezdete 1/2 9 óraker. Jegyek ára: Személyjegy 1 frt, családoknak személyenkint 80 kr. Jegyek válthatók Valentin Károly ur könyvkereskedésében és Nikk Károly ur üzletében (casinó-épület) f. hó 13-tól fogva. Esti pénztár nem lesz s így a casino helyiségeiben jegyet venni nem lehet.

A „Pécsi Dalárda“ vasárnapi hangversenyére a női énekar tagjai collegiális szeretetreméltósággal ajánlották fel közreműködésüket a dalárdának, elősegíteni kívánván ennek nagyfontosságú vállalkozását, a külföldi utat. A hangverseny jövedelmét a dalárda utazási alapja s a létesítendő gyermekmenhely alapja javára fordítatik.

Közgyűlés. Pécs sz. k. város köz törvényhatóság hétfői közgyűlésének legfontosabb tárgyát a tanácsnak a vízvezeték létesítése tárgyában beadott jelentése s ennek kapcsán báró Schwarcz Károly bécsi vízvezetési vállalkozó erre vonat-

kozó ajánlata képezték. Az utóbbit fontosságánál fogva egész terjedelmében közöljük, a közgyűlés lefolyását is a jövő számunkban fogjuk hozni.

Pécs szab. kir. város közigazgatási bizottsága f. é. június hó 14-ik napjának délelőtti 9 órájaker rendes havi ülését tartja.

A pécsmegyei főtanhatóság által kitűzött jutalomleveleket Bozsokl Ferencz ladoményi (tolnamegyei) és Kulcsár József moesoládi (baranyamegyei) tanítók dolgozták ki legsikeresebben s a két-két aranyból álló jutalmat ők nyerték el.

Baranyavármegye törvényhatósága által a mélyek háztartásáról szóló 1883. XV. t.-cz. értelmében a járásk besztársáról a járási székhelyek megállapításáról, a tisztí segél-, kezelő- és szolgaszemélyzet illetményeiről alkotott szabályrendelet a belügyminiszteri megerősítést megnyerte.

Zárviszgak. Werner Magdolna k. a. tan-és leánynevelő intézetében június hó 15-én a délelőtti órákban lesz a hittani vizsga, a többi tantárgyakkból a következő rendben tartatnak meg a zárviszgakatok: június 26-án 8—12-ig a 3. és 4-ik osztályokban, délután 3-tól 5-ig az 1. és 2-ik osztályokban, június 27-én egésznapon át az 5. és 6-ik osztályokban, június 28-dikán tartatik a „Te Deum“ és az érdemsorozat felolvasása.

Tábort mulatságot rendez a pécsi állomáson levő és a sátor táborban összpontosított m. kir. honvéd tisztikar június hó 16-án a Sátor-táborban, melyre a meghívókat a mult napokban szétküldte. A mult évi hasonló mulatságnak legyen párja a szombati, s hogy csakugyan az is lesz, ezt biztosítja az ügyes rendezőség.

A korcsmahitel megszeritása tárgyában a város által felterjesztett szabályrendelet a belügyminister lényeges változtatással visszaküldte, a módosított szabályrendelet egész terjedelmében közölni fogjuk.

A sok eső. A mult hét folytán vidékenként erős záporok, majd többször langyos esők voltak; utána 26—27 fok meleggel. Több helyen a gazdag buzak megdőltek; és itt-ott a rozsdas is mutatkozik. A rétek gazdagok, de több helyen az eső már a rendet veri.

Czellőveszet. Az 52-ik gyalogezred tisztikara e hó 9-én csinos ünnepélyt rendezett. E napon tartatott meg ugyanis az előirt czellőveszet, mely díjazással volt egybekötve. A pompásan feldisztított katonai lövöldében — mely előtt egy magas rudon óriás nemzeti színű lobogó legett, — már d. u. 5 óraker vig élet volt. Az apróbb-nagyobb nemzeti színű, vörös-fehér, fekete-sárga és kék-sárga zászlókkal disztített lövöldében a katonai zenekar játszott s a rögtönzött sátor alatt vig társaság gyűlt egybe, honnét a nők sem hiányoztak. A czellővés este 7 óraker ért véget, midőn a nyertesek díjakat Percevic százados szép nejének kezéből vették át s a zenekar tust intonált. Mint az egyes állásokon legjobb lövők, díjakat nyertek: Steinbach József százados (kettőt), Reindl főhadnagy, Magg főhadnagy, Christen hadnagy, Jovanovich tart. hadnagy és Róth hadapród tiszthelyettes. A díjak igen csinos kis emléktárgyak voltak.

A siklósi községi polgári finiskola I—III osztályában az évi nyilvános befejező vizsgálatok f. é. június hó 25 és 26. napján fogtak megtartani, melyekre ugy a szülők, valamint az érdeklődő tanügybarátok tisztelettel meghivatnak. — Az igazgatóság.

A Sichelburg-Márienthal-ügy. A sichelburg-marienthal határigazítási kérdésben kiküldött országos bizottság gróf Szécsen Antal elnöke alatt megalakult. Tagjai: Jankovits László somogyi főispán és Taray Andor volt országgyűlési képviselő — Magyarország — ugy Bodovonác Miklós udvari tanácsos és Pergeics Mihály járásbíró Horvátország részéről; jegyzője: Taray Andor,

az osztrák országos bizottság eljárásának megfelelőleg a magyar bizottság egy-két tagu albizottságot küldött ki kebeléből, mely a határviszonyokat a helyszínén fogja tanulmányozni; ezen albizottság tagjai Taray és Bodovonác.

Jókaiké jubileuma. A nemzeti színház igazgatósága a következő levelet intézte Jókaiké Mórné, szül. Laborfalvi Rózához: Mélyen tisztelt Nagyságos Asszony! 1833. évi október 27-én kezdette meg Nagyságod a budai várszínházban azon pályát, melyen magának oly fényes nevet, a magyar színművészetnek annyi dicsőségét szerzett, hogy a hálátlan-ság vádjára nélkül nem mulaszthatja el a nemzeti színház igazgatósága azon rá nézve kellemes kötelesség teljesítését, hogy Nagyságodat teljes tisztelettel felkérje: engednie meg, hogy amaz emlékező nap 50-ik évfordulóját a nemzeti színház megünnepelhesse. Az ünnep részletei iránt a drámai igazgató lesz szerencsés nagyságod elhatározását szóval is kikérni; mindamellett már ezuttal bátorokodunk nagyságodat tisztelettel felkérni, hogy az ez alkalommal rendezendő előadásban részt venni s erre egy tetszés szerinti szerepet kijelölni kegyeskedjék. Azon reményben, hogy nagyságod e szép ünnep megtartását kegyes beleegyezésével lehetővé fogja tenni és alkalmat szolgáltat arra, hogy a színház, a közönség és a sajtó örök-emlékü művészetét iránt tartozó hódolatát kifejezhesse — maradjunk Budapesten, 1883. június hó 7-én, nagyságodnak aláztos szolgálai: Podmaniczky Frigyes s. k. indétans. Paulay Ede s. k. drámai igazgató.

Villámcsapás. A „Mohács és Vidéke” egy villám kalandos utját következőleg írja le: A héten, szerdán délután városunk közepén a Jezovits konyhájába ütött a villám, mely azonban, bárha ott a szűk helyen ketten is voltak, szerencsére senkit sem érintett. A villám fent a padozat alatt a kémény falát keresztül törvén, le a tűzhelynek épen izzában lévő vastáblájára, innét pedig tovább ismét le a tűzhely előtt a földön fekvőt s evőszékkel telt pléhtálczára futott, melynek fennálló karimáját átlýukasztván, az átellenben lévő üvegajtó egyik felső tábláján az udvarfelé távozott. A villám nyomait mindenütt láthatni, a mennyiben azokat a vasrészeket hirtelen megolvadt vascepppek is jelzik, nevezetesen a pléhtálczán egy villa egyik ága félig leolvadván, ezáltal az alatta fekvő villa vasrészéhez forrott, stb. Ez alatt a tálcza tartalma szétszóródott, a hozzá egy arasznyira álló szolgáló ájultan összerogyott, míg a másik oldalon a villám utjától szintén csak egy arasznyira álló mosónő eszméletlenné nem vesztette ugyan el, de utána rendkívül izgatott lett és egész estig zugott a fölé, míg az előbbinek semmi baja se lett. — Ugyan ezalatt a villám a kémény kormával tele szórván a szomszéd szobát, az ott lévő fiu félarcját befekettette. . . ami ugy történt, hogy a szobából a kéménybe a kályha csövének most üresen álló nyílása közlekedik. Megjegyzendő, hogy az ajtókat zárva lévén, közönséges léghuzam kimutatható nem volt. — Mint halljuk, a villám ugyanez időtáiban a görög-keletiek temető-kápolnájában is beütött. Továbbá pedig a Korona-utczában a Varga József kovácsmester kéményén ment be s onnan a szomszédházh előtti jegenyefát hasította ketté.

Megugrott kereskedelmi ügynök és férj. L a m m Lipót gyönki illetőségű mohácsai lakos ügynök, egyik mohácsai kereskedőtől megbízást kapott, hogy számára a vidéken nagyobb mennyiségű gabonát vásároljon. Megis indult nagy utjára s Villány tájékán megbízását kezdte foganatosítani; többrendbeli árukötéseket eszközölt — szóval: — fizetés tekintetében azonban mást gondolt, azt t. i. hogy a megbízójától kapott tete-mes összeggel ismeretlen tájakra elpályá-zott s nejt is Mohácson hagyta.

Statárium Somogy megyében. Somogy megye törvényhatósága tudvalevőleg a me-gye területén garázdolókról és gyl-

kosok ellen, a rögtönítelő bírásokodásnak egy évi időtartamra elrendelését kérte. Mint a „Nemzet” értesül, az igazságügyminister a kaposvári törvényszék elnökét már utasította, hogy addig is, míg a statárium az erre illetékes hatóság, a belügyminister által kihirdetettnek, a rögtönítelő bíróság megalakítása iránt intézkedjék.

Lecsavarható cipősarkok. Egy angol gyáros olyan cipősarkokat talált fel, melyeket a cipő talpára rá, és arról ismét le lehet csavarni. E sarkok kancsukból készülnek, és amellet, hogy megkönnyítik a járást, nesztelenlé is teszik azt, továbbá lehetlenné teszik a félretiprást, a sima padlón való elcsuszást stb. Az osztrák hadügyministerium egészségügyi bizottsága nagyon ajánlotta e sarkokat, melyeket mankókra is rá lehet alkalmazni.

Hogy bannak a német katonákkal. A katonaságban előforduló sok öngyilkossági eset legnagyobb részének rendszeren a rossz bánásmód az oka. Nem is késett sohasem a sajtó e miatt felszólalni. Nálunk azonban még mindig jobban bannak a katonákkal, mint a német hadseregben. A sziléziai helyőrségekben újabb időben ismét sok öngyilkosság fordult elő. Ezek okát megmagyarázza a glogaui hadi törvényszék egy nem rég kelt ítélete, melyvel egy liegnitzi gránátos ezredbeli altisztet bebörtönöztetett. Az illető altiszt rettenetes kegyetlenül bánt a katonákkal, a legkisebb vétségért is szobafogságot diktált rájuk, sőt azt is megtiltotta nekik, hogy míg ő benn van a szobában, ne merjenek beszélni s mikor az egyik felszó-lalt, hogy a beszélgetést még sem lehet el-tiltani, följelentette őt a fegyelem megsér-tése miatt, s a szegény katonát tizenhat napi szigorított fogságra ítélték. Gyakran megtette, hogy éjjel hajtotta ki a legényeket az ágyból s teljes felszerelésben sorakoztatta őket. Ennyire még sem vihették a mi őrmestereink.

A világ legnagyobb hidját, mely New-Yorkot Brooklynnal köti össze, magyar ember építette. E tény történetét egy newyorki levél — ez évi május 12-iki kelettel, — a következőben adja tudtal: „Az illetők érintkezésbe léptek Röbling János magyar mérnökkel, kinek már eleve meg volt az a híre, hogy a legkitünőbb függőhid-építő. Behatóan tanácskoztak vele, s elfogadhatónak jelentették ki az „East-River”-en egy olyan hid építését, aminőhöz hasonló még eddig a világ fölmutatni nem képes. A hidépítő társaság 1867-ben, tehát tizenhat éve, alakult meg, s természetesen Röblinget választá mérnökéül. E bátor férfiú már ifjú korában alkotott nagy merészséggel egy remekművet, amennyiben a Niagara torkát, közvetlenül a zubatag fölött, áthidalta. Ő tehát kidolgozta a brooklyni hid terveit, s részletes költségvetést terjesztett elő. Sajnos, nem adatott neki, hogy terveinek megtestesülését megérhesse, sőt még az alapkö leté-telénél sem lehetett jelen, mert 1870 előtt, amidőn az építést megkezdték, egy szerencsétlen lábbaj következtében meghalt. Méltó utóda volt azonban fiában, Washington Röblingben ki a építést teljesen befejezte. A hid olyan bámulatra méltó alkotása az emberi elmének, hogy arra nemcsak minden hazafias yankee, de minden hazafias magyar ember is büszke lehet!

A löpor felfalálója. Eddigél általában azt hitték, hogy Szhwarez Bertold találta fel a löport, most Braun-Wiesbaden Károly ismert német író azzal a hírrel lepi meg a világot, hogy a fontos fölfedezést a világ egy Tyspiles (vagy tán Tyspales) nevű zsidónak köszönheti. Cikkéhez, mely a „Nord und Süd” czimű előkelő folyóiratban jelen meg, Augsburg város krónikájából merítette adatait. Jäger Kelemen ugyanis, ki e krónikát a XVI. században szerkeszté, világosan azt írja, hogy Tyspiles a löport 1353-ban találta fel Augsburgban.

25,000 frankos pályadíj. Victor Saint, Paula és neje a párisi orvosi akadémiának

25,000 frankot bocsátott rendelkezésére, hogy tízzék ki pályadíjképen egy difteri-tisz-elleni hathatós szer felfedezőjének A díjat bármely nemzetbeli ember elnyerheti. Addig, míg nem érkezik díjazásra méltó mű, a 25,000 frank kamatait az időközben a difteritiszről megjelenendő legjobb munkának fogják oda itelni.

Szegény milliomos! Stone Amaza, Cleveland leggazdagabb embere, ki egy egyetem, egy ipariskola s egy öreg asszonyok számára való menhely alapítására több mint egy millió forintot adományozott, május hóban szíven lőtte magát. Öngyilkosságának oka, tartós álmatlanság volt. Stone puritán családból származott s pályáját mint vagyontalan ácslegény kezdte meg; szorgalma, leleményessége s vállalkozó szelleme segítségével nagy vagyont szerzett. Vasut- és hidépítészszé képezte ki magát s vállalatait majdnem mindig szerencse kísérte, úgy hogy több millió dollár birtokosává lett. De az óriási munka egészen kimerítette, az éjelezés megboszlalta magát: a milliomos nem tudott többé aludni. Az álmatlanság természetesen nagyon leverőleg hatott rá, buskomorra lett s visszavonult teljesen üzletitől. Családja mindent megtett, hogy Stone állapotja javuljon, neje mindig mellette virrasztott s gondosan ápolta amaz utazásain, melyekre épen álmatlansága elűzése végett indult. Végre a szerencsétlen beteg türelme megszakadt s egy az Erie-tó partján épült gyönyörű palotájában átvirrasztott éj után agyonlőtte magát.

A czukor hatása a fogakra. Egy Lerez nevű amerikai nemrég czukoroldatba vetett egy emberi fogat s azt tapasztalta, hogy a fog bizonyos idő múlva epeződés színű lett; a czukor vegyül a fog mészsanyagával s feloldja. Ez tehát azt bizonyítaná, hogy a czukor csakugyan árt a fogaknak. Másrészt azonban ama körülmény, hogy a czukor-ültetvényeken dolgozó négerék fogai, bár folyton czukornádat rágnak, mind egészségesekek s szépek, arra enged következtetni, hogy a czukor nem minden fognak árt. A fogak alkotása nagyban hozzájárul ahoz, feloldhatja-e mézstartalmát a czukor; e véleményt megerősíti az is, hogy egyes családokban örökül szállt át ivadékról ivadékra a fogbetegség; sőt egyes vidékeken mindenkinek fájós fogai vannak.

A leghosszabb napok Európában. A leghosszabb napot Európában Island sziget fővárosa, Reikjavih mutathatja föl: itt a nappal negyedfél hónapig tart. Azután következik Vardóhus norvégiai városa a varangi fjord partján, hol május 21-től július hó 21-kéig szakadatlanul nappal van. Azután jön Tornea svéd város, hol a leghosszabb nap 21½ óráig, a legrövidebb pedig 2½ óráig tart. Pétervározt és Tobolszkat, Szibériában a leghosszabb nap 19 óráig, a legrövidebb pedig 5 óráig, Stockholmban és Upsalában a leghosszabb nap 18½ óráig, a legrövidebb pedig, 5½ óráig, Berlinben és Londonban a leghosszabb nap 17½ óráig tart.

A revolver. Newyorkban Anderson Mari színész nő ellen, kit rendkívül erényes életmódjánál fogva mindenki tisztelt, egy iparlovag által csint követett el. Lefényképezte-tett paradicsomi kosztümben egy leányt, aztán az arezképről eltávolította a leány fejét s Anderson Mariét ragasztotta helyébe. Ezt az így készített arcképet, miután a ragasztás nyomait gondosan eltüntette, újra lefényképezte s egy példányt azon meg-jegyzéssel küldött a színész nőnek, hogy ezt a képet egész Amerikában s Európában el-terjeszti, ha 10,000 dollárt (21,000 forint) nem fizet kárpótlásul. Mit Anderson azonban nem fizetett, hanem megbizta gyámját, hogy a szentelen iparlovag ellen tegye meg a törvényes lépéseket.

A junialis.

— jun. 10. —

Jupiter pluvius ez egyszer irgalmazott s a pécsi jótékonyezü nőegyletre a legsebbebb nap virradt.

Mennyi forró óhaj ment teljesezésbe, mennyi titkos sóhaj s fohásznak lett eredménye e reggelen, mely derülten köszöntött be, csillogó napsugarakkal aranyozva a háztetőket.

Sok időjós van, többek között leghiresebb a budapesti meteorologiai intézet (mely tudvalevőleg soha sem találja el a holnapi időt), de nem hiszem, hogy számuk meg nem tiszereződött volna a négy nap alatt, míg a nőegylet falragaszai a nyilvánosság elé kerültek.

„Jó időnk lesz, bizonyos!” mondá egyik, kinek reménye volt el nem menni. „Biztos kilátás esőre”, felelt a másik, ki aggódva nézett a nagy nap elébe.

„Bár csak esnék,” s emellett a szöke fejecske, azokkal a csókoinkai való tenger-kéktenger-mély szép szemekkel százszor is ki bukkant az ablakok, kétségbeesve a felhőtlen égbolton. „Ah, mit ér a multság, mikor én nem mehetek el!” S bubánatában neki állt a főfehér köténykét kimosni, s e munka mellett egy kis esőért buzgón imádkozott.

De hiába!

A juniusi nap forró szeretettel sugárzott, mintha csak a sufrage universelle alapján, megszavaztatta volna a közönséget.

Szebb napot kívánni sem lehetett. Bár a nap tulságos szeretettel tüztött, százként vándoroltak a mulatni vágyók fel a Tettyére, hogy a parányi árnyék pázsitján pihenve a poros út után tiszta levegőt élvezzenek.

A nagy népvándorlás délután 4 óra körül kezdődött meg, s ennek mély oka volt. Aki ismeri a mi szép Tettyénket, az rögtön kitalálja.

Szép hely ez, regényes, mondhatni vadregényes; az egyik felén csörgedező patak, háttérben az egeknek törő hegyekkel, remek kilátással délnök, körül szegve magas jegenyékkel, sőt érdekes romok is vannak rajta — csak árnyék nincs. S ezért volt a sietés. Mindenki első akart lenni, ezt mindenkinek jól felfogott érdeke kívánta így.

A legárnyékosabb helyen, hol a vadgesztenyék sűrű lombja képez eleven napernyőt, voltak a katonazenekar mellett elhelyezve a hosszú asztalok. Mind végig elfoglalva, bár némelyeknél ültek vendégek — másoknál nem. De azért mégis elfoglaltak voltak, mert néhányon ott pompáztott a calligrafikus szépen írott papírszeleten: „El van foglalva.”

Találgattuk is, mi lehet ennek oka? Azt hiszem fogás volt a nőegylettől: hogy ha valaki látja „el van foglalva,” azért is oda ül. Fel nem tételez semmi rosszat, más magyarázata nem lehet.

Letelepedtünk tehát, egy társaság és én, s megkezdtük a szemlélt. A bájos pinczérnök mehozatták az árpalével habzó keserű poharat s azután megeregett a szó.

Szomszédom, egy előnyösen ismert izgékony ur, már vagy fél órája koczog az asztalon. Végre felkiált:

„Ez már mégis sok, hisz itt nem kapunk semmit, pedig a pénz is kivettem már, ezt mind el akarom költeni.”

„Csakugyan, magam is ihatnám” szól közbe valaki.

„Ej uraim, ne legyenek türelmetlenek, a kisasszonyok alig győzik a sok vendéget kiszolgálni” mondja egy harmadik, „nem látják, hogy el vannak foglalva, amott is ni, három Hébe már félórája kérdegetti azt az urat... bizonyosan afelől, hogy mit parancsol?”

Nos, ebbe megnyugodtak.

Egy asztalnál nyolcz fiatal ember ült. Szövetséget kötöttek, hogy csak ő nála vásárolnak mindent. S a szegény „kicsike” türellemmel hordja egymásután a sört, mert míg az egyiknek meghozta, addig a má-

sik már pohara fenekére nézett... s ismét futhatott friss sörért.

Itt egy nagy kosárral kezében rózsát árul egy rózsza s mivel elég nagy a kosara, senki sem ad neki kosarat.

„Parancsol sert?” „Szivarkát?” „Kolbászt?” „Narancsot?” „Fagyaltot vagy jeges kávé?” — Az ember azt sem tudja mit válaszson. A kérdések özönével halmozák el a nemes hivatásukba mindinkább belétörődött önkénytes pinczérnök, úgy, hogy boldog az, ki az oly nagy kínálat mellett kap is valamit.

De azután ez annál jobb. Gyönyörű kis kacsóktól nyujtva, még a „bécs-újhegyi” is jobban izlik, úgy, hogy nem győzik a „da capo”-t.

A zene meg folytonosan szól, ah oly szivrepesztőn. Szegény trombitások a sok étel-ital láttára a minden keservüket a dalba öntik... amott ni, a bombardonos is mindig elhibázza, mert a kotta helyett a gulyásos fázékra, meg a hordóra kacsintgat. Eközben a nap lejjebb-lejjebb száll s a mecsek orma árnyékot borít a plateaura.

Ezt várták csak. A négyes rögtön összeállt a gyepen. Találkozom a szöke fejecskevel. „On itt? hisz imádkozott, bárcsak mosná el az eső a mulást.”

„Oh nem! Amint a papa elhatározta, hogy feljövünk, mindjárt visszaimádkoztam.” „Nos és jól mulat?”

„Csak azt sajnálom, hogy már esteledik. Most fognak még majd táncolni.” „Se baj, táncolni lehet máskor is, az igaz, hogy nem a gyepen.”

A tánc vigan folyt, de már akkor kevesen maradtak. Az a nagy, csunya felhő a közönség legnagyobb részét elijesztette.

De akik ott maradtak, — azt mondják, hogy a vége jó volt. Én legalább még 11 órákor is hallottam egyes hazamenők hangos beszélgetését ablakom alatt, mi arra engedtet következtetni, hogy a kedély mind végig megmaradt. **Pali.**

Törvénytészi csarnok.

Előadott polgári ügyek.

Május 25-én.

Bogyay Pongrácz tszéki bíró által:

6212 sz. cs. 1882. Palkó Erzsébet — Máté István ellen ingatlan tetteleges átadására leendő kötelezettség és járulékaí iránt.

1462 sz. p. 1883. Mischl József és neje — Horváth István és neje elleni birtokháborítás megszüntetése iránt.

Május 31-én.

Vésey Rezső tszéki bíró által:

3727 sz. cs. 1883. A m. kir. államkincstár — Weidinger J. D. hagyatéka esődtömege ellen 5 frt 99 kr. egyenes adó, 15 frt 31 kr. és 35 frt illeték s jár. iránt.

3728 sz. cs. 1883. Pécs sz. kir. város pénztára — ugyanaz ellen 69 frt 68 kr. s jár. iránt.

3729 sz. cs. 1883. Ugyanaz — ugyanaz ellen 17 frt 70 kr. s jár. iránt.

3730 sz. cs. 1883. Baader Lipót — ugyanaz ellen 161 frt iránt.

3731 sz. cs. 1883. Ludvig F. — ugyanaz ellen 51 frt s jár. iránt.

3702 sz. cs. 1883. Leitner János — ugyanaz ellen 95 frt 75 kr. stb. iránt.

2733 sz. cs. 1883. Kramolin A. — ugyanaz ellen 489 frt 89 kr. s jár. iránt.

3724 sz. cs. 1883. Fröhlich és Lederer — ugyanaz ellen 98 frt 79 kr. stb. iránt.

3735 sz. cs. 1883. Weidinger Károly — ugyanaz ellen 200 frt s jár. iránt.

3737 sz. cs. 1883. Weidinger János fia — ugyanaz ellen 71 frt 7 kr. s járulékaí iránt.

3737 sz. cs. 1883. Ráthbauer Ferenc ugyanaz ellen 18 frt 40 kr. s jár. iránt.

3738 sz. cs. 1883. Büchler és társa — ugyanaz ellen 150 frt 38 kr. s jár. iránt.

3739. sz. cs. 1883. Ramazetter Károly ugyanaz ellen 50 frt 80 kr. iránt.

3740 sz. cs. 1883. Hofmeister József — ugyanaz ellen 118 frt 54 kr. iránt.

3741 sz. cs. 1883. Pehr Alajos — ugyanaz ellen 53 frt 13 kr. iránt.

Május 31-én.

Bogyay Pongrácz tszéki bíró által:

8929 sz. p. 1882. Pánder Ágnes és társa — Fülöp Mihály ellen ingatlanok tulajdonjogának megítélése s jár. iránt.

3170 sz. p. 1883. Tóth Vincze — Bálint Imre ellen ingatlan tulajdonjogának megítélése s jár. iránt.

Felebbviteli ügyek előadása.

Junius 7-én.

Előadó: Czigliányi Béla tszéki bíró.

2356. sz. Kan Zsuzsanna panaszló, Kója Dávidné ellen, könnyű t. sértés.

2357. sz. Gálits Lajos panaszló, Weisz László ellen, becsületsértés.

2358. sz. Kerpner Márk panaszló, Takács János és tsa ellen, becsületsértés.

2359. sz. Potz Zsuzsanna panaszló, Schippert Erzsébet ellen, becsületsértés.

2360. sz. Klokusz Henrik panaszló, Blum József és tsa ellen, könnyű t. sért. és becsületsértés.

2368. sz. Ifj. özv. Böröcz Józsefné panaszló, Böröcz Mihály és tsa ellen, könnyű t. sértés.

2369. sz. Özv. Sorosits Istvánné panaszló, Lovas András ellen, becsületsértés.

2370. sz. Farkas Anna panaszló, Királyovits Katalin ellen, becsületsértés.

2371. sz. Pál József panaszló, Böröcz József és tsa ellen, becsületsértés.

2678. sz. Kohn Lajos panaszló, Fodor Gábor ellen, becsületsértés.

2679. sz. Markovits Márton panaszló, Bosnyák Benő ellen, könnyű testisértés.

2680. sz. Böhm Herman panaszló, Schlesinger Mór ellen, becsületsértés.

2681. sz. Loggo Ferenc panaszló, Gliso Mihályné ellen, becsületsértés.

2682. sz. Königstein Zsigmond panaszló, Klemminger Balázs ellen, könnyű t. sértés.

2683. sz. Sziládi István panaszló, Molnár István ellen, becsületsértés.

2775. szám. Neumann Mór panaszló, Schwarz Adolf ellen, becsületsértés.

Irodalom.

Koszu a Petőfi társaság heti közlönye 22. sz. a. f. é. Junius 3-án következő érdekes tartalommal jelent meg: Tekintetes Könyvny István ur Elbeszélés. Irta Sacher Masoch. A magyar politikai költészetről. Irta P. Szatmáry Károly. A Petőfi társaság Pozsonyban. Irodalom művészet és vegyesek. Előfizetési díj negyvedévre 2 frt. (Kiadóhivatal IV. Váci-utca 1. sz.)

Grimm Gusztáv könyvkiadótól Budapesten megkaptuk a Toussaint-Laungenseidit-féle francia levelek 2. köt. E hasznos és gyakorlati vállalatot melegen ajánljuk mindazoknak, kik a francia nyelvet aránylag könnyű módon akarják elsajátítani. Előfizetési ár a 40 levélből álló teljes műre 10 frt, 20 levélre 5 frt 50 kr., 10 levélre 3 frt; egyes levelek 30 krajval kaphatók minden könyvkereskedésben.

Ifj. Nagel Ottó könyvkereskedése kiadásában Budapesti múzeum-körű a nemzeti színház tőrházában megjelent a „magyar általános levelező és házi titkar” első füzet, szerkesztő Knorr Alajos. Mint a füzethez esőtől tartalomjegyzékből látszik, e mű tartalma a nálunk eddig ismert levelezők tartalmától lényegesen eltér, mert nemcsak a levélírás szabályai és levél minták közlése szorított, hanem oly ismeretek terjesztését is célozza, melyekre a közéletben mindenkinek szüksége lehet, s melyeket nagy részt csak hosszabb kutatás után csak is elszórtan egyes könyvekben, folyóiratokban találhatnánk fel: a műben tehát gyakorlati irányánál, és tartalmánál fogva hasznos sőt nélkülözhetetlen kézi könyvet remélhetünk. Az előtűnk fekvő első füzetet a szerző a levél mint írásbeli fogalmazvány jellegét, mond a szerző, a levél írásmód különleges jellegét, és kifejezésének képezi, a gondolat kifejezésének szabadsága és kifinomultsága képezi, és habár e tévkenységében a levél író általában csak józan ész, izlés, nemes és izléses ílleme való tekintet korlátozhatja, de minthogy a levélnek egy kerekded egység kell képezni, indokoltnak látja annak szakszégét, hogy a levélről bizony: a művelt világ közös tulajdonává vált szabályokat megtartani köteles, mely szabályok a nyelv és helyes írásra, a levélírás módjára, a tartalom előadásának és indokolásának szabotosságára

és a külső alak helyessége vonatkoznak. Ezekben körvonalozza a műnek a levélírással vonatkozó tartalmát s mindjárt megkezdí a nyelv és helyesírás szabályainak ismertetését, megmondja, hogy tulajdonképen mi értendő a nyelv alatt, értekezik a hangokról, melyek a gondolat kifejezésé czéközül szolgálnak, a hangok felosztásáról, és a hangok kifejezésére szolgáló jelekről, a betűkről, és a hangok leírásáról. A második részben értekezik a szókról, azok jelentéséről, alakjáról s különösen a beszédreksztről, a szóképzésről és ragozás módjáról, megkezdí a harmadik részben a mondatokról és tárgyáról az egyszerű mondatot. Ezen érdekes tartalmu füzet ára 30 kr. Ajánljuk a t. cz. olvasó közönség figyelmébe és pártfogásba. Ugyanezen kiadónál teljesen megjelent Önügyvéd czímű mű, mellyel e vállalat mintegy egészét képezní látszik, a kiadónál egy kötetben megint Önügyvéd czímű, felkötetekben és füzetekben is kapható.

A világirodalom története képekkel és irodalmi szemlévellyekkel a Budapest, Tettey-féle könyvkiadóhivatal. 13. füzet ára 30 kr. E jeles munka, mely a művelt nemzetek irodalmát rövid vizabatossgal, élénk színekben festi, s minden egyes irodalom költészetéből a remekeket jeles magyar fordításban közli, hű tükürt fogja képezní a világirodalom fejlődésének és mai állásának. Ma, — midőn a műveltség oly fokra hágott, hogy kiki csak saját szakmájával foglalkozhat, ha abban a jelen színvonalban akar maradni, — nem érünk rá, a műveltséget valamennyi ágába ilyen behatolni, hanem kénytelenek vagyunk beérni vele, ha a hivatásunkkal szoros kapcsolatban nem álló ismereteknek csak is legjavával ismerkedünk meg; az irodalomban azzal, mi az egészét jellemzi s neki jelentőséget ad. E feladatot oldja meg a jelen munka, mely eredetiben már 6 kiadást ért és 45,000 példányban kelt el, s melynek áttüzetése háttartalan nyereség irodalmunkra. A kiállítás fényes, a képek jelesek.

Jutalom könyv. „Hazaszeretett Könyv” cz. ifjúsági gyermek-olvasmányt adott ki Dolina Gyula az iskolai feladatokra, s e szempontból kiválóan ajánlható mert olcsó (100 feld, 27 frt 50 kr 60 feld, 14 frt 20 péld, 5 frt 80 kr.) díszes é gazdag tartalmu. Tartalmát honszeretetre lelkesítő érdekes közlemények képezik. Írtak bele: Várady Antal, dr. Molnár Antal, Komócsy József, Mikszáth Kálmán, Porzsoló Kálmán, P. Szatmáry Károly, Radó Antal, Hevesy József, Reviczky Gyula, Szepfaludy Ö. Ferenc, Dolina Gyula, Földvári István, Belle Iván, Incezy László, Sziklay János, B. Büttner Lina, György Aladár, Hentaller Lajos, Adorján Sándor, Tavlly Hentaller Mariska, Perényi Kálmán, Berényi László, Brankovits György, Szabó Endre, Horváth Zoltán, Dr Szpuly Ernő, Lévai Sándor. A kötetke allegorikus színes borítékba van foglalva, és 15 történelmi kép díszíti. 6 tömött ivre terjed, nagyobb gyermekeknek kitűnő, becses ajándék. Kisebb gyermekek számára a fentebbi áron kapható a „Gyöngy-sorok” a képeskönyv mind kettő levelező lapon szerzőnél: Budapest, Zöldfa-utca 82. sz. utánvétellel rendelhető meg, s azonnal küldessék. E czélserű és jutányos jutalomkönyvet ajánljuk az iskolahatóságoknak.

A váltótörvény; váltó- és kereskedelmi eljárás a budapesti kir. ítélő-tábla elvi jelentőségű határozataival ellátta Dr. Jancsó György. Budapest 1883. Tettey-féle könyvkiadóhivatal. Ára 60 kr. Szerző az anyagi váltótörvényre vonatkozólag a törvényelbélitése óta hozott, és a felsőbb bíróságok által követelt határozatokban foglalt elveket teljesen világos fogalmazásban az egyes szakaszok után közli akképpen, hogy a törvénynek minden szakasza a vonatkozó kir. táblai illetve curiai határozatokkal megvilágítottatik. A gyakorlat embere ekkép a felmerülhető vitás kérdéseknél azonnal látja, fordult-e már elő ilyen kérdés, s ha igen, mily álláspontot foglaltak el e részben a felsőbb bíróságok. Az elvi jelentőségű határozatokat a szerző, ki a budapesti kir. táblánál más évig a váltótanácsban mint jegyző működött, — a táblai váltótanács döntvénykönyvéből vette. —

Budapesti értéktőzsde.

(Koritz Antal és társa, bank- és váltóház heti jelentése.) Budapest, junius 8.

Az értéktőzsde a lefolyt héten igen mozgalmas volt. Nem mintha a forgalom terjedelmesnek volna nevezhető, hanem annyiban, hogy az értékpapírok árfolyamai tetemes hullámzásnak voltak alávetve. A mult hét végén kedvezőbb irányzat emelkedett érvényre azon hír befolyása következtében, hogy a török dohányüzletre vonatkozólag az érdekeltek teljes megegyezésre ju-

tottak. Azonban a szilárd irányzat nem tartott sokáig. Mert a Temps egy czikke, mely Giers orosz külügy-miniszter legutóbbi utazásának állítólagos czéljáról szólt, valamint a tonkingai vizsló fejlődése lehangolta a spekulációt. Hozzájárultak ehhez a vetések kedvezőtlen állásáról és különösen a rozsdá fellépéséről terjesztett hírek, valamint az ennek folytán a gabna-piaczon keletkezett nagy áremelkedés, melyek mindmegannyi okot képeztek arra, hogy a tőzsde ellanyhuljon. És csakugyan e hét első felében igen lanyha hangulat uralkodott és az árfolyamok érzékenyen csökkentek.

Midőn aztán a „Pester Lloyd” czikke Szapáry pénzügyminiszternek az államháztartás egyensúlyának helyreállítására vonatkozó terveiről megjelent és a külföld részéről kedvező commentáltatott, midőn továbbá kitünt, hogy a vetések állásáról és az aratási kilátásokról terjesztett hírek nagyon sötéten színeztek ki a valóságot s így a gabna-haube nem volt egyéb, mint a spekulációnak egy manőverje, s midőn végre Pallavicini ögrőfnak, a magyar hitelbank vezérigazgatójának, párisi utját a renteconversionál hozták kapcsolatba — a tőzsdén ismét kedvező fordulat állott be és az árfolyamok emelkedtek. A conversionális hírek legújabbban megerősítést nyertek egy félhivatalos párisi jelentés által, mely azonban csak annyit mond, hogy a conversió folytatásának kérdése a Rothschild csoport kebelében felvetették és tárgyalattott.

Végéreményben tehát a mult heti zárlattal szemben javulást kell konstatálnunk, mely kiterjed állampapírokra, bankrészevényekre, vasuti értékekre és iparvállalatokra a malmok kivételével, melyek nagyobb részt csökkentek.

A fontosabb értékpapírok heti árváltozása kiteszik az alanti táblázatból:

	junius 1.	junius 8.
Osztr. hitelrészevény	295.50	297.—
Magy. „	293.—	294.—
4 % -os magy. aranyjár.	88.25	88.90
6 % -os „ aranyjár.	129.30	129.50
5 % -os „ papírjárdék	86.55	87.—
Osztr.-magy. államvasut	326.75	327.25
Magy. leszámít bank	88.25	88.25
„ díjorszjegy	114.50	114.50
Tiszai sorsjegy	109.75	109.75
Napoleon'd'or	9.51	9.51
Váltó Londonra	120.—	120.—
„ Párisra	47.50	47.45
„ Berlinre	58.55	58.45
Cs. kir. arany	5.65	5.66

Piacz.

Pécs, junius 12-én.

A mult hét rohamos áremelkedését nyomom követte a reakció, minthogy a híresztelt rozsaratási kilátások jó tudósításokkal váltottak fel.

Egyelőre tagadhatlan tény, hogy az ország nagyon is csekély része ment a rozsdajelenségétől, de annak kártékony befolyásáról ellentmondó nézetek uralkodván, bajos meghatározni, vajjon a pesszimisták-vagy az optimisták köré csoportosulva található-e meg a bölcsök köve?

A kész buza üzletében ingadozó irány mellett napról napra váltakoznak az árak, mindamellett a forgalom kielégítő mérvet ölt, a kínálat karon fogva jár a kelettel és tapasztalatunk szerint ez képezheti félig-meddig az aratási kilátások mintegy hőmérőjét.

A szombati piacz kisebb felhozatalnál gyors és jó vételkedvén részestül, elkeltek pedig:

buza	frt 8.75 töl, frt 9.25 közt.
rozs	„ 6.60 „ „ 6.80 „
kétszeres	„ 6.90 „ „ 7.20 „
zab	„ 6.10 „ „ 6.40 „
tengeri	„ 6.20 „ „ 6.60 „

100 kilójával

Határozleti zárlatok:

Budapesten.	
szokvány buza öszre frt	10.87 pénz frt 10.90 ár.
szokvány zab öszre	6.73 „ „ 6.75 „
tengeri, máj.-júniusra	6.87 „ „ 6.90 „
Bécsben:	
szokványbuza öszre frt	11.12 pénz frt 11.15 ár.
szokványzab „ „	7.20 „ „ 7.22 „
tengeri máj.-júniusra	7.46 „ „ 7.48 „

A szerkesztő üzenete.

Szederkény. Köszönjük, mai lapunkra későn jöttek, a jövőben sorba rakjuk őket.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru-és érték-tőzsdén.

Budapest, 1883. junius 12-én.

	Penzbeli árf.
1 Magyar aranyjárdék 6%	120 30
2 Magyar aranyjárdék 4%	89 —
3 Magyar papírjárdék 5%	87 10
4 Magyar vasúti kölcsön.	139 50
5 Magyar földtelehermenesítési kötvény.	99 75
6 Temes-bánati „ „	99 25
7 Erdélyi „ „	99 —
8 Magyar szőlődezsma váltásági „	97 50
9 Magyar nyeremény sorsjegykölcsön „	115 —
10 Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	109 75
11 Osztrák járadék papírban „	78 40
12 „ „ ezüstben „	79 —
13 „ „ aranyban „	99 —
14 Osztrák-magyar bankrészevény.	836 —
15 Magyar hitelbank részevény. „	292 25
16 Osztrák hitelintézet „	294 75
17 Cs. és kir. arany „	5 67
18 20 frankos arany (Napoleon'd'or)	9 52
19 Német birodalmi márka „	58 50

Közlekedés.

A személyszállító hajók a Dunán következő közlekednek:

Budapestről Zimony-Gyurgyevóra kedden, csütörtökön és szombaton 11 órákor déjjel. Mohácsra naponta 12 órákor délben.

Mohácsról Zimony-Gyurgyevóra szerdán, pénteken és vasárnapon 8.15-kor reggel.

Mohácsról Budapestre kedder, csütörtökön és vasárnapon 2 1/2 órákor reggel. Továbbá naponta 11 órákor délelőtt.

A vasut menetrendje.

Indulás:	Erkezés:
Pécsről Budapestre	Budapestről Pécsre
11 ó. 28 p. délelőtt	5 óra 35 percz este
Pécsről Barcsra	Barcsról Pécsre
6 óra 40 percz reggel	10 óra 58 percz délelőtt
5 óra 50 percz este.	10 óra 7 percz este
Pécsről Mohácsra	Mohácsról Pécsre
6 ó. 22 p. r., 11. 15 p. d. e.	6 ó. 20 p. reg., 5 ó. 36 p. d. u.
10 óra 34 percz este.	8 óra 47 percz este.

Laptulajdonos: Fekete Mihály.

Felelős szerkesztő: Bodó István.

Nyilttér.*)

Mindazon uraknak s hölgyeknek, jó barátainknak s ismerőseimnek, akik forrón szeretett nőm temetését megtisztelték, magam s rokonomim nevében szívem mélyéből köszönetet mondok.

Egyszersmind mindazon jó barátaim-s ismerőseim, kik irásbeli részvétnyilatkozatokkal megtisztelték s ezzel égő sebemre balzsamot s bánatos lelkem keservére enyhülést nyújtottak: fogadják ezen részvétnyilatkozatokat legbensőbb lélmát.

Dárdán 1883. junius 10-én.

Bihari Benő ügyvéd.

*) E rovataban foglaltakért felelősséget nem vállal a szerkesztőség.

E rovataban minden szó beiktatása 1 krba kerül, hirdetések után, melyek a hirdető-félnek külön lakczimével is élvannak látva, még 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

KIS HIRDETÉSEK.

Tőke befektetésre és gyűmölcsösztetésre alkalmas ház a belvárosban előnyös áron megszerezhető. Értesítést a kiadóhivatal ad.

Donatus kápolna közelében egy 1000□ öles szálló és présház, igen kedvező feltételek mellett megvehető. 160

Hunyadi-utczában, szemben a realiskolával, az emeleten butorozott utcazi szoba, külön bejáratall azonnal kiadó.

Siklósi határban egy hold szántóföld (első osztályu) kedvező feltételek mellett eladó. 162

Minden hirdetésre felvilágosítást ad a kiadóhivatal. Levélbeli tudakozásokra is pontosan válaszolunk, ha a válasza szükségés postabélyeg beküldetik.

Nyolcz hold szántóföld egy tagban, a pécsi határban, a városhoz közel, a szigeti ország-ut alatt, jutányos áron megvehető. Értesítést a kiadóhivatal ad. 161

MAGYAR VÖRÖS-KERESZT-EGYLET SORSJEGYEK.

Évenként 3 sorsolás.

Évenként 3 sorsolás.

Évenként 3 sorsolás.

Legközelebbi húzás f. évi július 1-én.

Ezen húzásban főnyeremény 50,000 forint. Továbbá 1 nyeremény á 5000 frt, 4 nyeremény á 1000 frt, 10 nyeremény á 500 frt, 25 nyeremény á 100 frt, 30 nyeremény á 50 frt, 52 nyeremény á 25 frt.

A nyeremény sorsoláson kívül törlesztési sorsolás is történik; minden a törlesztési sorsolásban a legkisebb nyeremenyvel húzott sorsjegy tovább játszik a főnyereményre.

Ezen sorsjegyek a napi árfolyam szerint kaphatók **SCHAPRINGER J-nál Pécsen és a Pesti magyar kereskedelmi bank- váltóüzletében**

Budapest, Dorottya-utca 1-ső szám.

Valamint minden bank- és váltóháznál az országban.

Árverési hirdetés.

Alulírott tömeggondnok közhírré teszi, hogy vagyonbukott

Schwartz Ádám

kereskedő csődtömegéhez tartozó ingóságok, u. m. mindenféle fűszer, rövid, vasárak stb. budai főutca 29. sz. házban levő üzleti helyiségben

f. é. jún. 18-án d. e. 9 órakor kezdődő és következő napokon folytatandó nyilvános árverésen eladatnak.

Kelt Pécsen, 1883. június 2-án.

Stern Károly.

ügyvéd, tömeggondnok.

335 2-1

Poudre digestif & aperitif de Vichy.

Biztos segély a gyomorhajok és annak következményei ellen.

Az egészség fentartása

egyedül csak a jó emésztés fentartása és előmozdítása alapszik. — Az emésztés szabályozására a legjobbnak bizonyult orvosság a már ismeretes és közkedvelt

Vichy [emésztő-por]

teljesen megbízhatóan a legjobbnak bizonyult be mindennemű emésztési bántalmaknál, nevezetesen az étvágyhiány, a savanyu felbőgös, a puffadás, émelygés, has- és gyomorfájás, a gyomorgörcs, a gyomornak étellel túlterhelése, aranyeres bántalom és bélhajoknál; és az emésztés összes működésére élenkitőleg hat, s a beteg testnek előbbi ereje és egészsége ismét megadatik.

Kapható a központi raktárban Gerr Hugo gyógyszerárban Nagymarton (Sopronmegye), Pécsen Kovács Mihály ur gyógyszerárban, valamint az ország nagyobb gyógyszertáraitban.

232

Sodaviz és pezsgő-limonadékat

(Limonade Gazeuse)

mint általánosan elismert legegészségesebb és legkellemesebb üdítő italok, jégbe hűtve, ajánlja

Sipőcz István gyógyszerész,

Sodaviz-gyár Pécsen.

260

Lakás kerestetik.

A belvárosban 5—6 szobából, ezenkívül a cseleldség elhelyezésére és a háztartáshoz szükséges helyiségekből álló lakás kerestetik **follyó évi október hó 1-re.** Közvetlen ajánlatokra bővebb értesítés adatik szíveségből 1883. június hó 24-ig a helybeli kir. kataszteri igazgatóság irodájában.

285.

5834 sz.
1883.

Árverési hirdetményi kivonat.

A pécsi kir. tszék mint tkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Fischer Jakab özvegye végrehajthatónak Szabó István végrehajtást szenvedő elleni 600 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. tszék területén lévő Kopács község határában fekvő a kapácsi 247. sz. tkönyvben felvett 305.b hrzsz. 134.b sz. házra és 306.b hrzsz. kertre 183 frt 95 kr., a kapácsi 185. sz. tkönyvben felvett 444. hrzsz. háznak, 443. hrzsz. kert 1/2 kültelekre 510 frt 16 kr. kikiáltási ár mellett az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1883. évi július hó 7-ik napján** d. e. 10 órakor Kopácsen a község bírói lakban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át, vagyis 18 frt 40 kr., 51 frt 2 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. tszék mint telekkönyvi hatóságnak Pécsen, 1883. évi márczius hó 30-án tartott üléséből.

Visy Pál,

kir. törvényszéki jegyző.

287

Kepes Kálmán divatáru kereskedése Pécssett.

A Zsolnay-bazár átépülése folytán kénytelenítetttem egyelőre eddigi üzlethelyiséget elhagyni, az elhurezolkodás könnyítésére elhatároztam magam áruimat minél jutányosabban eladni: a miért is alkalma nyílik a t. cz. közönségnek minden a tavaszi időnyre szükséges czikkeit

dúsan felszerelt áruraktáramban a legolcsóbban fedezni.

A midőn a t. cz. közönség figyelmét ezen körülményre felhívni bátorkodom, egyuttal értesitem, hogy f. évi junius hó 1-től kezdve az építés alatt üzletemet a város ház épületében, Obetkó K. üzlete mellett áthelyezem.

Minél számosabb látogatásért esedez

Kepes Kálmán.

Vidéki megrendelések a legpontosabban teljesítetnek.

219

KATONAI TANODA

Egyéves önkénytes tanfolyam

Budapest, Nagykorona-utca 13. sz. alatt.

Ezen tanfolyam oly fiatalok számára fennáll, kik hadi kötelezettségüknek mint egyéves önkénytesek eleget tenni óhajtanak, képesítésüket azonban egy vizsga letétele által kimutatni kötelesek. Ezen tanfolyam 1883. július 1-én veszi kezdetét és hat hónapig tart, naponta három esti előadási órával, hogy a résztvevők a nap folyamán alatt polgári foglalkozásuk után járhatnak. A vizsga német, magyar vagy horvát nyelven lehet. A hallgatók kívánatra szállást és teljes ellátást nyerhetnek az intézetben. Beíratások és felvételek naponta az igazgatósági irodában. Programok kívánatra ingyen.

279.

Az igazgatóság.

Alólirott bátorkodom a nagyérdemű közönségnek tudomására hozni, hogy boldogult atyám elhalálozása után ennek már **44 év óta fennálló**

ASZTALOS ÜZLETÉT

átvettem.

Kötelességemnek tartom, hogy tisztelt megrendelőimnek ez üzletből jövőre is szilárd asztalos munkákkal szolgáljak.

Nagy választékban kapható mindenféle fényezett és fénymázos asztalos-munka, ugyanalam saját házámban, Mária-utca 32. sz., valamint az „I. Pécsi asztalos egyesület”-nek kistérségi helyiségében.

A nagyérdemű közönség szives megrendeléseit pontos kiszolgálással viszonzozza

Ollinger Béla.

279

Somogy bánya-telepi kőszén.

Legjobb minőségű és tökéletes súly, házba szállítva 2 $\frac{1}{2}$ méter-mázsán felül **KINDL FERENCZ** urnál Nepomuk-utca 33. szám alatt megrendelések felvételnek.

KOCH FERENCZ,

Somogy bánya-telepi tulajdonos.

277

27795. sz.
1883.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajthatónak, Bencze Juhász László, helyesebben Molnár László h. hetényi lakos végrehajtást szenvedett elleni 17 frt 92 kr. tőke; a még netán felmerülendő költségei kielégítésére következő ingatlanok u. m. a hosszuhetényi 19. sz. tjkvben felvett $\frac{1}{4}$ kültelek 316 frt 85 kr., és a h-hetényi 1166 sz. tjkvbe átjegyzett 23 hrsz. 17 sz. ház és ahoz tartozó 3767. ugy 3967. hrsz. fekvőséget 160 frt. ezennel megállapított kikiáltási ár mellett Hosszuhetény községében a községi bírói lakban **1883. évi augusztus hó 9-ik** napjának d. e. 10 órájában megtartandó nyilvános árverésen, szükség esetében a kikiáltási áron alól is eladtnak.

Az árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzüül az ingatlanok fenti kikiáltási mint becsár 10%-kát, vagyis 16 frtot, és 34 frt 69 krt készpénzben vagy ovadékképes értékpapirban a kikiüldött kezéhez letenni.

A vevő köteles a vételárt három egyenlő részletben és pedig, az első részt az árveréstől számítandó 1 hónap, a második részt 3 hónap és a harmadik részt a bánatpénz beszámításával 6 hónap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal a pécsi kir. adó mint letéti hivatálnál szabályszerű letéti kérelemmel lefizetni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1883. évi január hó 12-én tartott üléséből.

284.

Dr. Karay,
kir. tszéki jegyző.